

METROPOLITAN ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic
827 North Franklin Street
Philadelphia, Pennsylvania 19123-2097
Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377
ukrmet@ukrcap.org

No. 72/2017 O

This Number Should be Prefixed to Your Reply

Office of the Metropolitan

GREAT FAST PASTORAL OF THE UKRAINIAN CATHOLIC HIERARCHY OF THE U.S.A.

TO OUR CLERGY, HIEROMONKS AND BROTHERS, RELIGIOUS SISTERS, SEMINARIANS AND BELOVED FAITHFUL

“Zacchaeus, come down quickly, for today I must stay at your house.” (Lk. 19:5)

For many of us, on the Sunday when we hear the Gospel reading of the ‘vertically challenged’ tax collector, Zacchaeus it means one thing for certain: the liturgical season of Great Lent will be upon us before we know it!

The details of his encounter with Jesus are familiar to all of us. Zacchaeus, a sinful and avaricious tax collector, despised by everyone, hears Jesus passing by. He experiences a sudden desire to see him in the flesh and climbs up a tree in order to catch sight of him. Jesus notices him perched on a branch and orders him to climb down and take him to his house where Jesus dines with him. As a result, Zacchaeus undergoes a total conversion from his sinful ways.

In many ways, the story of Zacchaeus mirrors our own personal story because each of us sits, mired in the morass of our sins and temptations, much like Zacchaeus at his money table. Unfortunately, many people today remain in this deplorable state for a lifetime, content to be so.

But the story of Zacchaeus demonstrates to us that it does not have to be this way. We are not necessarily doomed to live out our lives in sin and despair. Jesus Christ came to this earth as man and God, to change the direction of our lives and to make them better.

Jesus is always seeking us out, always calling us by name, but many times the concerns and comforts of our life stifle His voice from reaching our ears, much like Zacchaeus, whose short stature prevented him from seeing Jesus through the crowd of people.

But something wonderful and unexpected happens to Zacchaeus. He suddenly feels a tug of desire at his heart. He realizes that he must, at all costs, see Jesus for himself, up close. And, leaving his personal dignity at his table, he makes a spectacle of himself as he clambers, like a child, up a tree and onto an overhanging branch in order catch a glimpse of Jesus, passing by. And the rest, as they say, is history.

What was this strange desire that suddenly came over him? And, more importantly, can we also experience this same feeling that would enable us to leave our sins at the side of the road and radically change our lives and devote them to Jesus, as well? The answer is: yes, we can, but not alone!

Fortunately for us, the Church realizes that we need help in hearing the voice of Jesus, we need help in experiencing the desire to see Jesus, we need help in climbing the tree of our personal conversion, and we are helpless if we attempt this with our own limited powers alone. This is why the Church, in her wisdom, offers us the gift of the holy forty days of Great Lent each year before the celebration of Our Lord’s Passion and Resurrection, as a divine aid in attaining personal conversion.

During Great Lent the Church presents us with a sure formula for achieving this goal: prayer, alms-giving and fasting. During the time of Lent we are encouraged to be more devoted to our prayer life, through private meditation and by attending the beautiful and unique Lenten services celebrated in our parish churches. We are also encouraged to pay special attention to our brothers and sisters around us, who may be suffering physical, emotional, or spiritual distress, and serve them in their needs. And finally we are encouraged to fast, in order to attain humility through the taming of our physical appetites, our thoughts, our actions and especially our unruly tongue.

Standing on these three tall pillars of Great Lent, we will be able to rise above the crowd just like Zacchaeus climbing the tree. Like Zacchaeus, nothing will be able to impede our vision, nothing will be able to block our hearing. Zacchaeus shows us that, when we take the first, sometimes difficult step towards Jesus, He will always quickly hasten to us, always beckon us, always embrace us, always enter into our homes, always forgive us, always renew us.

Zacchaeus' journey of conversion climbing up a tree towards a personal encounter with Jesus is a symbol of our own Lenten journey of conversion towards our own encounter with Our Lord during the time of Great Lent; a journey towards the moment when we recognize Jesus as Lord and Master of our lives.

For each of us the place of encounter is personal and unique. For Zaccheus, the encounter took place in a very unlikely place, in the branches of a Sycamore tree. For us it could be when we are immersed in prayer, or when we offer a helping hand to someone in need, or when we choose to speak good of someone rather than evil, or at some other time and place when we least expect it.

Our sincere prayer is that each of us, during this blessed time of Great Lent, may experience an encounter with Jesus and a personal conversion in Him so that we, along with Zacchaeus, would hear the voice of Jesus saying to us: *"Today salvation has come to this house"*. (Lk. 19:9)

+Stefan Soroka
Archbishop of Philadelphia for Ukrainians
Metropolitan of Ukrainian Catholics in the United States

+Paul Chomnycky, OSBM (*author*)
Eparch of Stamford

+ Bohdan Danylo
Eparch of St. Josaphat in Parma

+John Bura
Auxiliary Bishop of Philadelphia

Very Rev. Richard Janowicz, Apostolic Administrator
St. Nicholas Ukrainian Catholic Eparchy in Chicago

Great Fast, 2017

METROPOLITAN ARCHDIOCESE OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic
827 North Franklin Street
Philadelphia, Pennsylvania 19123-2097
Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377
ukrmet@ukrcap.org

№. 72/2017 O

This Number Should be Prefixed to Your Reply

Office of the Metropolitan

**ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В
СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ НА ВЕЛИКИЙ ПІСТ**

ВСЕЧЕСНІШОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ МОНАШЕСТВУ, СЕМІНАРИСТАМ, НАШИМ ДОРОГИМ ВІРНИМ

“Закхею, притьмом злізай, бо я сьогодні маю бути в твоїм домі”. (Лк. 19,5)

У неділю, коли ми чуємо читання Євангелія про митаря Закхея, який був низького росту, для багатьох з нас це означає, що наближається час Великого посту.

Нам добре відомо про усі моменти його зустрічі з Ісусом. Закхей, будучи грішним і жадібним податківцем, зневажаним усіма, почув, що Ісус мав проходити поруч. Він відчуває раптове бажання побачити його фізично і з цією метою підіймається на дерево. Ісус зауважує, що він сидів на гілці і каже йому спуститися вниз і прийняти його в своєму домі, де Він з ним обідає. В результаті, Закхей повністю повертається із свого гріховного шляху.

Великою мірою історія Закхея відображає нашу власну особисту життєву історію навернення, тому що кожен з нас сидить, загрузнувши у бруді наших гріхів і спокус, так само, як Закхей за столом з грошами. На жаль, сьогодні багато людей протягом усього свого життя залишаються в цьому жалюгідному стані, який стає змістом їхнього життя.

Однак, історія Закхея демонструє нам, що так не повинно бути. Ми не повинні прожити наше життя в грісі та у відчаї. Ісус Христос прийшов на цю землю, як людина і Бог, щоб змінити напрямок нашого життя, і зробити його кращим.

Ісус завжди шукає нас, кличе нас по імені, але багато разів турботи і комфорт нашого життя приглушують його голос, який нам важко почути, подібно до Закхея, який через свій низький ріст не зміг побачити Ісуса через натовп людей.

Проте, щось дивовижне і несподіване трапляється із ним. Він раптом відчуває в своєму серці бажання змінитися. Він розуміє, що він повинен, за всяку ціну, побачити Ісуса ближче. І, забувши про свою особисту гідність, він виставляє себе на посміх, вилізши, як дитина, на гілку дерева, щоб на одну мить побачити Ісуса, який проходив поруч. Усім нам відомим є продовження цієї історії.

Що ж це було за дивне бажання, яке раптово виникло у нього та чи ми можемо також пережити подібне почуття, яке спонукало б нас залишити наші гріхи, докорінно змінити наше життя і присвятити його для Ісуса? Відповідь: Так, ми можемо, але не поодиночі!

На щастя для нас, Церква розуміє, що нам потрібна допомога, щоб почути голос Ісуса, нам потрібна допомога у прагненні побачити Ісуса, піднятися на висоту нашого особистого навернення, і те, що ми є безпорадні, якщо ми спробуємо робити це самостійно з нашими власними обмеженнями. Ось чому Церква, в своїй мудрості, пропонує нам кожного року дар святого сорокаденного Великого посту перед святкуванням Страстей Господніх і Воскресіння, як божественну допомогу в досягненні особистого навернення.

Під час Великого посту Церква дає нам чітке правило для досягнення цієї мети: молитва, милостиня і піст. Під час Великого Посту, Церква заохочує нас до ревного молитовного життя, через приватні розважання та участь у прекрасних та унікальних богослуженнях Великого Посту, які служаться у наших парафіяльних церквах. Ми також повинні звернути особливу увагу на наших братів і сестер довколо нас, які страждають фізично, емоційно або духовно і послужити їм в їхніх потребах. І, нарешті, нас закликають до посту для того, щоб досягти смирення через приборкання наших фізичних бажань, думок, наших дій і особливо нашого неслухняного язика.

Стоячи на цих трьох високих стовпах Великого Посту, ми зможемо піднятися над натовпом подібно до Закхея, вийшовши на дерево. Подібно до Закхея, ніщо не зможе перешкодити нашому баченню, ніщо не зможе блокувати наш слух. Закхей показує нам, що, коли ми здійснюємо перший, іноді важкий крок на зустріч Ісусові, то Він швидко прийде до нас, обійме нас, увійде в наш дім, простить та оновить нас.

Дорога навернення Закхея через сходження на дерево для особистої зустрічі з Ісусом є символом нашого власного навернення під час Великопосної мандрівки, якою ми наближаємося до моменту визнання Ісуса Господом і Вчителем нашого життя.

Для кожного з нас це місце зустрічі є особистим і унікальним. Для Закхея, зустріч проходила не в надто відповідному місці, на гілках дерева. Для нас ця зустріч може мати місце під час молитви, або під час допомоги потребуючим, або тоді, коли ми вибираємо, щоб говорити добре про інших, а не зле, або в іншому часі чи місці, коли ми найменше цього очікуємо.

Наша щира молитва є за те, щоб кожен з нас, в цей благословенний час Великого посту, зміг пережити і зустрітися з Ісусом та особисто навернутися до Нього так, щоб ми разом з Закхеєм почули голос Ісуса, який каже нам: *"Сьогодні на цей дім зійшло спасіння"*. (Лк 19: 9).

+Високопреосвященний Стефан Сорока
Митрополит Української Католицької Церкви у США
Архієпископ Філадельфійський для Українців

+Преосвященний Павло Хомницький, ЧСВВ (*автор*)
Єпископ Стемфордської єпархії

+Преосвященний Богдан Данило
Єпископ Пармської єпархії святого Йосафата

+Преосвященний Іван Бура
Єпископ-Помічник Філадельфійський

Всечесніший отець Ричард Янович
Апостольський Адміністратор, Чиказької єпархії святого Миколая